ՀԳ ՏԱՐԻ 3744 (Ն. Տ.) 19 ՕԳՈՍՏՈՍ 1896 7 ՕԳՈՍՏՈՍ 1896 9 ՐԷՊԻԼ, ԷՎՎԷԼ, 1314 ՀՈՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱ.ՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՈՒՂՂՈՒԱԾ ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵՒԵԼՔ Գալաթիա, Կ. Պոլիս

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱ.ՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական արժեք 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օտար երկիրներէ Տարեկան ժրամբ 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընծիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. Ոսկի 2
Պատառաց թղթատարի ծախքը միտրիական Դրուշ 50

Խմբագրութեանս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն ես չի տպիր։

Les annonces sont reçues AUX BUREAUX DU JOURNAL

Հետեւեալ տան տպագրական մեքանեներով տպուած Schiff, Srpek & Comp. à Vienne (Autriche)

Direction du journal AREVELK Galata, CONSTANTINOPLE

دره‌سعادت غلطه ده‌علیه‌ده‌کی آره‌وك غزته‌سی ادارة‌سی

ԽՆԴՐԱՆՔԻ ՄԸ ՈՒԹԻԻ

Տիարպէքիրէն Ազգ. թաղակցութիւն մը, որ հրատարակուեցաւ Աչէ-էլի երեկուան թուով, գոյքերուն նկատմամբ կարօտ վիճակի մէջ ըլլալն յայտնելով, կրկնութիւն մը կը բերէ այն առաջարկին որ քանիցս լսուեցաւ արդէն ուրիշ գաւառներէ. այն է՝ Միացեալ ընկերութեան յանձնել գպրոցներուն խնամատարութիւնը։ Խնդրանքը արդար է, բայց գարմանն անդրդռդադրելի։ Արդար, որովհետեւ տարակոյսի տակ չի կրնար ձգուիլ Տիարպէքիրցի ծնողքներուն նիւթական անկեալ վիճակը և կրթական գործին նպաստելու անկարողութիւնը. տղաքները մինչեւ իսկ գուրկ կը գտնուին դասադիրքէ ու գպրոցական պիտոյքէ. գրքերու հայլայնման յանձնաժողովէն անդուլ նեղ կատաղութեան պիտի առնէ այս կէսը, թէեւ կը կարծենք որ արդէն իսկ զբոսուած են 839 կոյր նոր դասադիրք (1310½ զրչ. արժողութեամբ) և 23 կոյր գործածուած (68 զրչ. արժողութեամբ), ինչպէս երեւցաւ գրենական նպաստներու համարատուութեանը մէջ, Սակայն ուշ կամ կանուխ պիտի հասնին. սակայն կը բաւեն Տիարպէքիրի գպրոցները բաղձացուած վիճակին մէջ գնելու, երբ գրամը կը պակսի՝ վճարելու համար ուսուցիչներուն ծրագիր և ուրիշ ծախքեր։

Այս գիտակցութեամբ է որ մեր Թղթակիցը գիմում կընէ Ազգ. Պատրիարքարանին և Ուսումնական Խորհուրդին՝ Միացեալ ընկերութեան օժանդակութիւնն հայցելով։ Հարցուցէք սակայն անգամ մը թէ ինչ վիճակի մէջ կը գտնուի այդ վաղմի հաստատութիւնը, իր առանձնատ վարժարաններուն ծախքերն իսկ կանոնաւորապէս հոգալու նիւթական կարողութիւն ունի՞ որ նոր յանձնառութեանց մէջ մտնէ. բարեյաջորութիւնը չէ որ կը պակսի իր քով, այլ գրամը. ո՛չ կանոնաւոր բաժանորդագրութիւն, ո՛չ հաստիք արտասահման աղբիւրներ. մոռցուած, լքուած գրեթէ, անցեալ գործունէութեան մը վարկը միայն պահելով ու ապաւինով որ կրթասէրները նորէն յիշեն զինքը ու նպաստեն։

Գոհացուցիչ է գարձեալ տեսնել որ, Միացեալը՝ իր բաղդին յանձնուած՝ կը յարատեւէ, թէեւ յամրընթաց, անսովոր ջիղեր ընծայով պահելու համար գպրոցները զուտ հիմած է կամ ժամադարձութիւնն ստանձնած է իր բարգաւաճ օրերուն մէջ։

Լաւ էր որ միանգամ ընդ միշտ չնչտէինք այս իրողութիւնը, թէեւ տրտմաւիթ, որպէսզի այն գաւառային միջավայրերը որոնք իրենց աղբատիկ գպրոցին վերաբացման կամ բարեկարգ վիճակի մը վերածուելուն կը կարօտին, սին յոյսերով չօրօրուին՝ թէ Միացեալը կրնայ հոգալ զիրենք։ Այդ ակնկալութիւնները այն ատեն միայն պիտի պըսակուին, երբ Պոլսոյ ազգայինները հետաքրքրուելով, կարեկցկոտ ընկերութեան վիճակին, ինքնաբերաբար ուղեն ձեռք կարկառել անոր։ Գաւառային աղբատ գպրոցներու հրապարակային դիմումները սա օգուտը միայն կընան ունենալ, որ թերեւս արծարծեն այդ հետաքրքրութեան ու կարեկցութեան զգացումն այստեղ։

ՊԱՏՄԻՒ ՈՒՇԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Մէկը որ հետաքրքիր է Հիւանդանոցին ի նպաստ հրապարակ հանուած սիկառի թուղթին սպառման, երկտող մը ուղղած է մեզ՝ որով սա աննշան իրողութեան վրայ հանրութեան ուշադրութիւնը կը հրաւիրէ։ Այդ թուղթը գործածելէ ետք կամ առաջ, վրայի ծածկոյթը պատռել պետք, որովհետեւ հրեայ տղաքներ, իրենց ազգակից թըղթավաճառներու կողմէ վարձուած, յատկապէս կը շրջին փողոցները ու բանուկ կեդրոնները, և այդ ծածկոյթները կը հաւաքեն որոնց մէջ կնդձ ու սոսրին տեսակէ սիկառի թուղթի անցուելով, նորէն ի վաճառ կը հանուի իբրեւ եսիփհական Հայոց Հիւանդանոցին։

Առաջին անդամը չէ որ այս խնդիրը մեզի հասնի։ Բայց կ'երեւայ թէ մերինները կարեւորութիւն չեն տուած անոր, որմէ չահագործումը կը շարունակուի, և անշուշտ չահաբեր կերպով. ուրեմն եթէ պզտիկ ուշադրութիւն մը դարձնենք այս անկարեւոր կէտին, ձեռքի չարժուձին որով փողոց կը նետենք ծածկոյթը փոխանակ պատռելու, վաճառման հետոյթը զգալապէս պիտի աւելնար։ Ծուխ ամառան մէջ միայն 5362 զրչ. գանձուած է այդ հարկէն, գլխաւորապէս առագին տեսակի, որուն սպառումը կը գերազանցէ միւսները մինչեւ 2300 զրչ.ի հասնելով, մինչ վերջին տեսակը (հինգերորդը) արտադրած է...8 զրչ։ Ընդհանուր գումարին մէջ առաւելութիւն մը կայ, որ առաջ կուգայ առագին տեսակի թուղթին խնամուելէն ու ազնուացումէն. կարելի չէ՛ բան մը խորհիլ վերջին տեսակին համար ալ։ Այս տեսակ գործառնութիւններու մէջ վաճառականի և խանութպանի տեսակէտով խորհելու է, և ոչ թէ հանրութեան մարդասիրական զգացումներուն վստահելով՝ անփոյթ գտնուիլ։ Սպիտակ ծածկոյթով թուղթի մը չրջուելը իբրեւ եսիփհական Հայոց Հիւանդանոցին։

Անցողաբար այս կէտն ալ յիշեցուցնել ենք, ուշադրութիւն կը հրաւիրենք կեղծելու չրջաբերութեան վրայ, ի վնաս Հիւանդանոցին, զոր կարելի է ապրիլ՝ մի միայն ուշադիր ըլլալով ծածկոյթները չի նետել առանց պատռելու, ինչ որ դժուար բան մը չէ։

ԵՐԱԺԻՇՏԱԿԱՆ

ՌԻԻՄԻՒՆՇԻՑԱՅՆ—ԴԱՇՆԱԿ—ԵՐԱԺԻՇՏՈՒԹԻՒՆԸ ՄԵՐ ՄԷՋ

Բ.

Երաժշտութիւնը կարծուածէն աւելի լուրջ բան մ'է. նա կը պահանջէ որ երաժիշտը նուագած ատեն իր ամբողջ մտածումը զարկած կտորին մէջ ընկղմէ անոր ոգին ըմբռնել չանալու համար. և ոչ ապաքէն այդ երեւոյթները եթէ ոչ ամբողջովին գէթ երաժշտին ուշադրութեան մէկ մասը իրենց պիտի ծառայեցնէին։

Դաշնակը արագ զարնելը մեքենական բան մ'է և չատ տաղանդ չի պահանջեր. հեղինակին մտքին թափանցելով անոր ըզգացումները պատկերելուն մէջ կը կայանայ աղէկ նուագիչը։

Բայց ասոնք ամենքն ալ անօգուտ չանքեր միայն պիտի ըլլային այն դաշնակահարին համար որ բէտալը չդիտեր գործածել։ Նկարիչ մը պատկեր մը չինած ատեն այն ինչ տեղը կարմիր գոյն մը կը դնէ եղեռնագործէ, յետոյ կ'ուզէ անոր տեղ կապոյտ գոյն մը գնել. երբ առանց նախկին կարմիրը չորցուելու քսէ վրան կապոյտ գոյնը, ըսէ՛ք, ի՞նչպէս կ'ունենայ պիտի կապոյտ գոյնը, անշուշտ ո՛չ այլ երկուքին իրարու հետ միաւորումը որուն վրայ ալ եթէ սև գոյն մը աւելցնէ, ի՛նչ նենգ կարծես չատ անհաճոյ գոյն մը. ինչ որ է նկարին գոյնին համար նոյնն է գրեթէ դաշնակին tonերուն կամ accordներուն համար։ Տարբեր tonերուն կամ accordներուն իրար խառնուելէն մի միայն ազատ ներդաշնակութիւն մը առաջ պիտի գայ. իսկ բէտալը այն նիւթը պիտի ըլլար որ նախկին գոյնը կամ tonը փայլեցնելէ պիտի չնչէր յաջորդ գոյնին կամ tonին պահել տալու համար իւր ճշդութիւնը, արժէքը։

Երաժշտութեան մէջ կան անանկ կտորներ որոնք բէտալին միջոցաւ միայն պիտի հասկցուին թէ անոնք ի՛նչ նրբութիւններ, ինչ խորութիւններ, ինչ տագնապ կը պարունակեն հոգւոյ. իսկ առանց բէտալի ատոնք ցուրտ բաներ ըլլալով, գնդ նեղելու և յոգնեցնելու պիտի ծառայէին։

Մեր մէջ հազիւ կարելի է գտնել, գաւառներն ալ մէջ դնելով, երեք հոգի որոնք ունենան բէտալի վրայ քիչ մը գաղափար։ Ուրիշը օտքով, մեր մէջ հազիւ կարելի է երեք արուեստագէտ դաշնակահար գտնել։

Ուստի այն գաւառները որոնք իրենք ալ չեն ճանչնար բէտալը, գո՞նէ իրենց աշակերտներուն արգիլեն բէտալը կոխելու մոլի տենդը և մանաւանդ հակակշռեն անոնց թէ ֆոռթէ (F) բէտալ չի նշանակեր։

Լաւագոյն է բնաւ բէտալ չի գործածել քան զէշ գործածել պահանջելնիր։

* *

Զպահանջենք մինչեւ բէտալը։

Մեր դաշնակ սորվիլ ուզող օրիորդներուն գոնէ սորվեցնելու է միւզիքի արուեստական մասին պարզ թէև՝ այլ անհնէն հիմնական մէկ կողմը. tempoն։ Բայց ծնողք աճան աճան գաւառներ կը փնտռեն կը գտնեն։

—Հիմակուս հիմակ առանկ ըլլայ ես՝ վերջը ուղէկը կը բերինք կ'ըսեն։

Առանց մտածելու թէ այն գաւառները որ չատ փոքր գումարներով գաւառ կուտան, կամ այն է որ բան մը չեն գիտեր որ սովրեցուենն կամ, ինչ որ չատ հաւանական է, սովրեցուելու կերպը չեն գիտեր և կամ մտքերնին կը դնեն գինն համեմատ վարուիլ՝ չը յոգնելով, մոռլով որ աշակերտը ուզածին պէս լեցնէ գլխուն մէջ սխալ գաղափարներու կոյտ մը, իրեն յարմար թուած ըսպիխօնով նուագէ։

Այդ օրիորդին ծնողքը օր մ'ալ յանկարծ պիտի անդրագառնան թէ իրենց ապրիլկը երեք տարուան մէջ բան մը չը սովրեցէ գաւ չատ բան ալ կորսնցուցեր է. այն ատեն իրաւ պիտի անցնին և վարպետ մը պիտի բերեն... սուղնոց վարպետ մը։ Այս անգամ նոր ուսուցիչը ծայրէն սկսիլ պիտի տայ եւ պիտի աշխատի մանուածոյքը վանել անոր մէջ ամրապնդուած սխալ սկզբունքները, բան մը որ մեծ ճիգ և գժուարութիւն պահանջելուն համար, գասատուն ձանձրացած՝ օգուտլով անոր մէջ քիչ չատ զարգացած agilitéէն—սխալ agilitè մը—անվիջապէս Շոբէնին կամ Պէթհովէնին պիտի անցնին։

Ձիշդ ծնողքներու այս անխորհուրդ վճիռներուն հետեւանքն է որով մեր աղջիկները այնքան յետադէմ տեղ մը կը գրաւեն երաժշտութեան պէս ազնուացուցիչ և կանուսր արուեստի մը մէջ։ Այսպես, հազիւ հարիւրին մէջ հինգ հոգի պիտի գտնես որ միւզիքի ըմբռնելու վրայ ճշդրիտ գաղափար ունենան և մէկ՝ որ անոր արուեստագիտական ճիւղերէն մէկ քանիին վրայ ալ հմտութիւն ունենայ։ Այս քանին համար է որ օրիորդ մը տասը տասնեակ տարի չարունակաբար դաս կառնէ և հետզհետէ գաստատուն աւելի չատ պէաք կունենայ։

Դաշնակին մեքենական մասը սովրելու համար աշակերտ մը կամ աշակերտուհի մը տասնեակ երկու տարիի պէաք ունի. ալ անկէ վերջը ինքնիրենը աշխատելով կրնայ առաջ երթալ։

Առանց կարեւոր արդիւնք մը առաջ բերելու մեծ գումարներ վատնելը, ցաւալի անտեղեակութիւն մ'է անշուշտ որ կը ծըծի չափազանց խնայամտութենէ կամ չըուայլութենէ։

Եւ այդ բան մը չդիտցող դաշնակահար օրիորդները արգահատելի վիճակի մը մէջ կը գտնուին անոր համար որ չեն գիտեր թէ չեն գիտեր։ Եւ երբ իրենց մերի կզմիլքն մին իրենց մատնանիշ ընես, կը զայրանան, կը կատղին։

Բայց կան մեր մէջ օրիորդներ որոնք լաւ executeurները ըլլալէ զատ compositeur ալ կ'ըլլային եթէ իրենց քիչ չատ տեղեկութիւն տրուէր harmonieի վրայ, tonերը ցուցնելով։

Թող գաստատուները գոց ընել տան իրենց աշակերտներուն կամ աշակերտուհիներուն իրենց տուած կտորները, եթէ յաջողութիւննին զօրաւոր է և compositeur ըլլալու մեծ հակակշռութիւն ունին, իսկ եթէ կարող են harmonieի օրէնքները ըմբռնելու ալ յատակօրէն կը տեսնուի անոնց մէջ compositeurըև քալ դաշնակահարը։

Ս. ԲԱՒՖ-ԵԱՆ

ՏԻՐԱՁՈՒՆ ՈՒ ԺԱՄԿՈՂԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

Դ.

Մանկէն, աւելի ետ քաշուեցաւ մտերին մէջ, մութը։

—Ժամկոչ կը փոխեն, ասաց Համբարը։

—Հապա՛, ժամկոչ. Թուխմանենց Պետոն կանչեցին հոն, ու զբանչիքն տուին։

Ալեւոր Մարտօն Համբարի վրան նայեցաւ։

—Դեղապետ դուն ես, ժամկոչ Մարգա՞ր կը փոխէ։

—Տղա՛յ, ողորմ՛ կ'ըսես, Հարցուց Համբարը նոր եկողին։

—Իս գարնան խէրն ու բարին, ժամկոչութեան տապրան տուին Պետոյին։

—Չէ, ասաց Համբարն, ձէն չհանողի փորին պըտ կոխեն, որ բատ են ժամօրէք, էս սուտ չէ, Տէր Ղուկաս, հեռի իր կարգէն, Զար Բելիար գարձեր է մեր գլխուն։ Երեք տարի յառաջ, իսկզ պիւրը Աչէն քանց թաղից ժամէն դուրս, չխօսացինք, չիւրի Մանկէն էլ խեղճ ու քիւֆթի տէր էր, ժկայ գիր ուրիչ խառնակչութիւներ Թողինք, արդէն տէրտէրութիւնն չնորհք, կերպարանք չի մնացեր է վրայ, ի՛նչ ըսեմ, մըր Տէր Գէորգին, կրպայի արեւ վկայ, ես անոր սաք պըտ չեմողնք ժամ մտնար, տուէն աւերի, Տէր Գէորգն էր, կարգաւորի խօսք չկոտրեցինք։ Ես ձեզի ըսեմ Տ. Ղուկասի ձեռնէն էլ չքաշուիր։

—Ազբէր, ըսաց Մարտօն, քանի տարի էլ ես գեղապետութիւն ըրի, տէրտէրներ ի՞րբ կը խառնուէն ժամկոչներու գործոյն. հեղ մը հարցուցէք, Տ. Ղուկասը մատ մը հաց անգամ կոսի՞ր է ժամկոչներու աչք, գիշեր ցորեկ բանցնելով զհոգիներն քարեր է։

—Մենք խապուղ չենք ըներ, ձէն տըւին գեղացիք չորս կողմէն։

—Ժամկոչի հաց մենք կուտանք, կը պահենք, տէր Ղուկան ի՞նչ կուզէ, վրայ բերաւ Համբարը բարկութեամբ, ես մեռո՞ւկ եմ, Մանկէն կը հանե։

Անոնք երկար վիճեցին այսպէս, և ոչնչեցին, որ առաւօտ կանուխ, ամենքն էլ մէկտեղ, Մանկէն հետզհետ առած, երթան ժամի դուռն, ու արգիլել տան նոր ժամկոչն, և եթէ չատ զոր էնէ տէրտէրը, չձանձրան գան ալ։

Մանկէն թէեւ չատ ապշեց, որ վազ կենան, այլ կարելի չեղաւ։

Հետեւեալ օր՝ Ս. գեղի ժողովուրդը յուզման մէջ էր, անոնց ուրիչ գործերու վրայ, ժամկոչի խնդիրն բարդուելով՝ պոռթկած էին Տէր Ղուկասին դէմ, երկար բարակ քաչքըռտուքներէ յետոյ՝ Համբար և իւր կողմակիցք տէրտէրհանները հետ կռուած, ծեծկուած, ու ժամի բանլքն լսած էին։

Ոչ ժամ, ոչ տէրտէր, ոչ ժամկոչ։ Գեղացիք մեծ իրարանցումի մէջ էին։

Գեղացիները վճռեցին վանահայրին գիմել, գանգատիլ թէ՝ Տէր Ղուկասը ոչ միայն եկեղեցի չի յաճախեր, հոգեւոր մատակարարութիւններն անձերի չկատարեր, այլ քանի մը դեպքեր չարժառիթ եղեր է, գեղական հարիւներ կը խառնէ, խռով կը պատարագէ, մեղօք պահներ կընէ, վանքի և ժամու իրաւունքներ կը գոյնայ։

Նոքա կըսէին, մեկ բառով. գա տէրտէր չէ, սատանայ է։

* *

Վա՜-մարն հատաղ եղած էր։

Իր մանուկ և ծաղիկ հասակին մէջ, իր հոգեկան մատաղ զգացումներով, ա՛նքան ծարաւի էր կարգալու և երգելու, որ երբ ժամէն տարաւերժիկ, ճնչուած հօրկան ու տէրտէրի ահով դադով, հեզ մ'էլ չէր կրցած զգալ իր ստանին խանդը։ Զեղուն և թաթախուն էր կարդմանքի փափագն, կարօտն, լղձն։ Շատ անգամ, որ աչքի առջեւ կը բերէր ժամի քեմն ու խորանն, հայ կնիկներու խորունկ հաւատն այդ նուիրագործեալ տաճարն, սրբագործ սեղանն, երբ կը չիչէր մամկայ գովաքն Ս. Սիոնի չալլ ճրվագող սարկավագին և ամուսնացող Վարսին ալ այդ վաղքին մէջ տեսնելու, նա կը յուզուէր, կը զգածուէր, կուլաէին իր աչքերէն. անդգայաբար չատ անգամ նա կը հեկեկար։

—Կարգմանքս չեմ ծաղուր։

Փոքր էր տարիքը, փոքր էր իր գէմքը, բայց հոյակապ էր սիրտն, մե՛ծ էր իր հոգին, մե՛ծ։ Հրեշտակներու հոգւոյն պէտ Նա գառներու երամներուն քով, գառնուկ մ'էր ժիր և խնատուն, գիւղական կանչ և սիրուած գաշտերուն մէջ հրեշտակ մ'էր այն հրեշտակներէն, հրեղէններէն, որք «Փառք ի բարձունս» կերգեին Ս. Այրին վերեւ։

Մօտիկ եղած իւր ազգականաց միջոց միջոցաւ, Վարսիր ձեռք անցուցած էր մագաղաթեայ ձեռագիր ժամագիրք մը, իր պաշտելի գիրքը և գայն տեղատարածով պըտտին վրայ, գիշեր՝ ազատ ճրագով և ցորեկ գաշտի արեւով կը կարար հոգւոյ մտնուածներու խուրձին մէջ, ու կը խրատէր զանոնք, կը սորվեցնէր, կ'երգէր անոնց մէջ անգագար «Հառատ լսաւոյ» լսաւորիչ թախ երգը զոր գիտցիք տարօր են գեղգեղել միչտ նոր փեսայի հագուեցնելուն ժամանակ։

Նա չատ անգամ տատարներու հետ քաղած ժամանկն իսկ իր գիրքը բաց կը պահէր. աչք մը ի գաշտ, մէկն ի գիրքն։ Փոքրիկ հոտաղներ, հեզ հեզ կ'ըսէին իրենց՝ մէ՛կ հերքը է անմօտալը տէրտէր, չէ՛, էս հալով դուն մեզի ճգնաւոր պիտի գարձնես։ Նա կը ժպտէր։

Գեղին մէջ կը չարունակուէին քանակռիւներ, որոնց տեղի տուած էր տէրտէրը իր գծուծ, տասր, անարժան և ապիրատ գործերով, իր երկրպիսի, կեղծաւոր, խարեբայ ընթացքով, չկար սիրտ մը, զոր օրհնած ըլլար բարոյական վարգապետութեամբ, իր պաշտօնի սրբազան պարտականութեամբ, փոխանակ չանալու, որ սիրով, քաղցրութեամբ, բարութեամբ և արգարութեամբ տիրէ իր հօտին, իր եկեղեցւոյն։ Նա կը նախընտրէր խռնարհեցնել զանոնք խարէութեամբ։

Տէր Ղուկասը չահամոլութեան կողմէ բան մը պակաս չէր վաչխատչրչներէն, կը գերազանցէր զանոնք, և այս արհեստին մէջն ալ գերեր ունէր գեղացիներն որպէսզի ի նպաստ իւր յարգելի ռէսէնի՝ Մարգարին։

ԳԵՂԱՄ

ՍԵՐՈՒՆԻՆ ԵՐԳԱՀԱՆ ՄԸ, Աչխի կրաֆիկնեա, որուն անունը քիչեր կը յիշեն այժմ Եւրոպայի մէջ, այս օրերս մեռաւ ի Բատում, ուսմանն ատրեկան, իր երիտասարդութեանը բատական համբաւաւոր երաժշտապետ մը նկատուած էր և մեծ յաջողութիւններ ունեցած։ Թօսլինի ու Տօնիզեթիի երգն ուսուցչէը եղած է, և Բարիզ այցելելուն՝ առաջին այցելութիւնը Կաուֆի կուսաւոր որ պատիւ կը տեսնէր իրեն անոր բարեկամութիւնը։ Ութսունամեայ արուեստագէտը որ մեռաւ մոռացութեան մէջ, Սեղեկլէ Սաֆրէկ մը գրած էր, Թօսլինի տերբեն հետեւութեամբ, որ սակայն խիստ ձախողած մը կրնց երբ 1879ին ներկայացուեցաւ ի Բատում. երգահանը որ կը կարծէր թէ իր մեծանուն հայրենակցին գործին հաւասար գործ մը արտադրած է, այնքան վրտացաւ այս անյաջողութենէն որ առոյգութիւնը խանգարուեցաւ և այլ թատրականէն իւ վիր առնձնացած կապրէր։

=)(3)(=

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՀԱՆՐԻ ԿՐԵՒԻԼ

ԳԱՂՏՆԻՔ ՄԸ

Ամեն իրիկուն և ամեն առտու, երբ Բարիզ բնակէր, Ռէյմոն Հայրը կողջունէր նայուածքովը ու մտածումով։ Մօրը պատկերը, խարտեաշ և նրբին, անհետացած էր իր միաքէն ինչպես լուսանկարները զրոս աւեւին ազդեցութիւնը դ'ոչնչանէ քանի մը անբաւական գծեր միայն ձգելով. բայց միչտ կը տեսնէր իր հայրը՝ մերթ կենդանի, չքղղ, իր ոսկեգոյն գամբիկին վրայ չիպ չիպակ, մերթ մեռած, տժգոյն, տխրեւակերտ պատպարակի մը վրայ փռուած, ձախ կողին մէջ վերքով մը այնքան տարօրինակ որ չէ թէ արկածի մը, այլ սպառնալեաց մը վրայ խօսուած էր։ Իր սենեակը մտնելով, Ռէյմոն կենդանագրին նայեցաւ և այդ վերքին վրայ մտածեց։

Հօրը քացակայութիւնը այդ օրն աւելի զգալի էր քան ուրիշ օր։ Կէս հիւանդատ այն աչքը զոր պահած էր անոր յիչատակին նկատմամբ՝ չատ դժնդակ ընծայած էին իրեն հանդրեական արարողութիւնները այդ օրուան ուր սիրելի էակները առաջին անգամ ըլլալով իրենց ներկայութեան մէջ առին զինքն ի նպաստ հրապարակ հանուած սիկառի թուղթին սպառման, երկտող մը ուղղած է մեզ՝ որով սա աննշան իրողութեան վրայ հանրութեան ուշադրութիւնը կը հրաւիրէ։ Այդ թուղթը գործածելէ ետք կամ առաջ, վրայի ծածկոյթը պատռել պետք, որովհետեւ հրեայ տղաքներ, իրենց ազգակից թըղթավաճառներու կողմէ վարձուած, յատկապէս կը շրջին փողոցները ու բանուկ կեդրոնները, և այդ ծածկոյթները կը հաւաքեն որոնց մէջ կնդձ ու սոսրին տեսակէ սիկառի թուղթի անցուելով, նորէն ի վաճառ կը հանուի իբրեւ եսիփհական Հայոց Հիւանդանոցին։

Առաջին անդամը չէ որ այս խնդիրը մեզի հասնի։ Բայց կ'երեւայ թէ մերինները կարեւորութիւն չեն տուած անոր, որմէ չահագործումը կը շարունակուի, և անշուշտ չահաբեր կերպով. ուրեմն եթէ պզտիկ ուշադրութիւն մը դարձնենք այս անկարեւոր կէտին, ձեռքի չարժուձին որով փողոց կը նետենք ծածկոյթը փոխանակ պատռելու, վաճառման հետոյթը զգալապէս պիտի աւելնար։ Ծուխ ամառան մէջ միայն 5362 զրչ. գանձուած է այդ հարկէն, գլխաւորապէս առագին տեսակի, որուն սպառումը կը գերազանցէ միւսները մինչեւ 2300 զրչ.ի հասնելով, մինչ վերջին տեսակը (հինգերորդը) արտադրած է...8 զրչ։ Ընդհանուր գումարին մէջ առաւելութիւն մը կայ, որ առաջ կուգայ առագին տեսակի թուղթին խնամուելէն ու ազնուացումէն. կարելի չէ՛ բան մը խորհիլ վերջին տեսակին համար ալ։ Այս տեսակ գործառնութիւններու մէջ վաճառականի և խանութպանի տեսակէտով խորհելու է, և ոչ թէ հանրութեան մարդասիրական զգացումներուն վստահելով՝ անփոյթ գտնուիլ։ Սպիտակ ծածկոյթով թուղթի մը չրջուելը իբրեւ եսիփհական Հայոց Հիւանդանոցին։

Անցողաբար այս կէտն ալ յիշեցուցնել ենք, ուշադրութիւն կը հրաւիրենք կեղծելու չրջաբերութեան վրայ, ի վնաս Հիւանդանոցին, զոր կարելի է ապրիլ՝ մի միայն ուշադիր ըլլալով ծածկոյթները չի նետել առանց պատռելու, ինչ որ դժուար բան մը չէ։

—Ա՛հ, Աստուա՛ծ իմ, մտածեց, պէաք է որ բոլորն ալ կարգա՞մ։

Զանձրալից գործէն ազատուելու համար ժամացոյցը նայեցաւ։ Բայց ժամացոյցը ժամանակ կը թողուր աչքէ անցնելու իր թիլթակցութիւնը։ Աւելի աղէկ էր լմնցնել, հաքէն ազատ ըլլալու համար... այս «հարը» որ իրեն համար կը բովանդակէր ամեն արբեցութիւնները։ Համակամ ձեռքով մը բռնեց առաջին պահարանը, կինէքը խզեց և համբերութեամբ կարգաց պարունակութիւնը։

Բացակայ բարեկամներու քարդեր, սիրալիր երկտողով մը. անտարբերներու քարդեր՝ առանց ոևէ խօսքի. հայհոյիչներու առաջարկներ, առանձնեցու խնդրագրերներ, որոնք կուգին պարտինին կամ տիկնոջ ծառայութեանը մտնել. իրարու հետեւ Ռէյմոն կը պատռէր պահարաններըն կը կարգար ու կը դասաւորէր նամակները. անօգուտները մէկ կողմ, այն չուտութեամբ ու այն մեքենով զոր այս գործին մէջ ցոյց կուտան այն մարդիկ որոնց համար ժամանակն ու միջոցը թանկագին են։

Երկիցս, լմնցուելու անհամբեր, ժամացոյցը նայեցաւ և տեսնելով որ դեռ ժամանակ ունէր, չարունակեց աշխատութիւնը, տոիպուելով կատարել գայն զըսպելու համար գինքը չարուելակ համակող անհամբերութեանին ու խոլ ըղձանքները։ Մնաց որ ընդամենը տասը վայրկեան սպառած չէր։

Սենեկապանը ներս մտաւ ու նայեցաւ որ ամեն բան կարգին էր։

—Կուգամ կոր, Միչէլ, ըսաւ Ռէյմոն առանց ետին դառնալու։

Դուռը նորէն գոցուեցաւ։

Երկու քարդ ևս... ամենը այլեւս Ոաքի եկաւ։ Գրասեղանին առջեւ ինկած նամակ մը իր ուշը գրաւեց. առաւ գայն և վրան նայեցաւ զարմանքով մը։

Հատարակ սպահարան մըն էր. հացէին գիրը, անկարգ՝ այն մարդոց գրին պէս ոլորք գրեթէ երբեք չեն գրեր, դէպ ի վերն անկիւնը կը բարձրանար. «Մա պարոն Ռէյմոն որ Պօրան, իր ապարանքն, Լիլ վողոց, Բարիզ»։

—Այս նամակին երեւոյթը չեմ սիրեր, մտածեց Ռէյմոն։

Սակայն իր սրտաբին երեւոյթով կը նմանէր իր կարգացածներուն չատին, ասոնք որ անպատմուճան ծառաներէ կուգային. բացաւ։

Մէջը գտնուած թուղթի թերթը ծածկուած էր սեղմ տողերով անճարակ գրութեամբ մը. յայտնի էր որ գրողը նախ ապատը պատրաստած և յետոյ մաքրելը քաշած էր յամառութեամբ. երեք էջեր լեցուն էին. չորրորդին վրայ մինակ քանի մը բառեր ու ստորագրութիւն մը կային։ Ռէյմոն, ապի վրայ, սկսաւ կարդալ։

Առաջին տողերէն իր թիկնաթոռին յենարանին կը թմնեցաւ, աչքերը սեւեռաբիր, դէմքն այլայլած։ Պահ մը մաքառեցաւ էջը, նամակ, թուղթը սեղանին վրայ դրաւ, վանդի ձեռքերը կը դողային, և ընթերցումը վերսկսաւ աւելի խոր ուշադրութեամբ։ Բառերը կը խօսէին իր առջեւ. սիրտուեցաւ մէկ ձեռքը թուղթին վրայ կրկնցունել և մատովը հետեւիլ տողերուն իմաստը չկորսնցնելու համար։

Երկու անգամ կարդաց, յետոյ ետեւ նետուեցաւ ու մտածեց։

Մտածումը ահաւոր բան էր, վասն զի քրտինքը խոշոր կաթիլներով կը չարուէր ճակտին վրայ, ու չէր սրբեր դայն. չնչաթելութիւն դգալով, ոտքի ելաւ, ուժգնութեամբ գացաւ պատուհանը, լիաթոք չնչեց և նկաւ նորէն նստաւ թուղթին առջեւ։

Քանի մը անգամ տողերուն մէջ խօսք մը, բառ մը փնտռեց գոր կը կարգար. յետոյ նորէն իր խոհին մէջ ընկղմեցաւ։ Ճարահիպ սենեկին մէջ Միչէլ չչուկ կը հանէր արդուզարդի գործիքներովը, իմաց տալու համար. նոյնիսկ անգամ մը գլուխը ներս խոթեց գրան վոքր բացուածքէն. սիրոյը կերպարանքը անանկ ահաբեկից դիմքը որ չհամարձակեցաւ բան մը ըսել և ետ քաչուեցաւ, մահացու մտատանջութեան մը մատնուած։

Ռէյմոն կը մտածէր միչտ։ Քանիցս բառնի չարժում մը բրաւ, մարդու մը պես որ խնդրի մը լուծումը գտած է. յետոյ, նայելով իր առջեւ գրուած թուղթին, նորէն իր ճնչուած կերպարանքը վերստացաւ։

—Մենք խապուղ չենք ըներ, ձէն տըւին գեղացիք չորս կողմէն։

—Ժամկոչի հաց մենք կուտանք, կը պահենք, տէր Ղուկան ի՞նչ կուզէ, վրայ բերաւ Համբարը բարկութեամբ, ես մեռո՞ւկ եմ, Մանկէն կը հանե։

Անոնք երկար վիճեցին այսպէս, և ոչնչեցին, որ առաւօտ կանուխ, ամենքն էլ մէկտեղ, Մանկէն հետզհետ առած, երթան ժամի դուռն, ու արգիլել տան նոր ժամկոչն, և եթէ չատ զոր էնէ տէրտէրը, չձանձրան գան ալ։

Մանկէն թէեւ չատ ապշեց, որ վազ կենան, այլ կարելի չեղաւ։

Հետեւեալ օր՝ Ս. գեղի ժողովուրդը յուզման մէջ էր, անոնց ուրիչ գործերու վրայ, ժամկոչի խնդիրն բարդուելով՝ պոռթկած էին Տէր Ղուկասին դէմ, երկար բարակ քաչքըռտուքներէ յետոյ՝ Համբար և իւր կողմակիցք տէրտէրհանները հետ կռուած, ծեծկուած, ու ժամի բանլքն լսած էին։

Ոչ ժամ, ոչ տէրտէր, ոչ ժամկոչ։ Գեղացիք մեծ իրարանցումի մէջ էին։

Գիւղացիները վճռեցին վանահայրին գիմել, գանգատիլ թէ՝ Տէր Ղուկասը ոչ միայն եկեղեցի չի յաճախեր, հոգեւոր մատակարարութիւններն անձերի չկատարեր, այլ քանի մը դէպքեր չարժառիթ եղեր է, գեղական հարիւներ կը խառնէ, խռով կը պատարագէ, մեղօք պահներ կընէ, վանքի և ժամու իրաւունքներ կը գոյնայ։

Նոքա կըսէին, մեկ բառով. գա տէրտէր չէ, սատանայ է։

* *

Վա՜-մարն հատաղ եղած էր։

Իր մանուկ և ծաղիկ հասակին մէջ, իր հոգեկան մատաղ զգացումներով, ա՛նքան ծարաւի էր կարդալու և երգելու, որ երբ ժամէն տարաւերժիկ, ճնչուած հօրկան ու տէրտէրի ահով դադով, հեզ մ'էլ չէր կրցած զգալ իր ստանին խանդը։ Զեղուն և թաթախուն էր կարդմանքի փափագն, կարօտն, լղձն։ Շատ անգամ, որ աչքի առջեւ կը բերէր ժամի քեմն ու խորանն, հայ կնիկներու խորունկ հաւատն այդ նուիրագործեալ տաճարն, սրբագործ սեղանն, երբ կը

ԳԱՂԹԱՏԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԲԱՆԱՎԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ ԹԵՐԹ

ԲԱՐԻ ԱՍՏՂԱՆ ԲԱՆԱՎԱՆԻ ՏԱՐԻՔ

ՏԱՐԻ ՆԱՀԱՆԳ ԿԱՏԱՐՎԱԾ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՎ ՀԱՐԱԿԻՑ ԵՐԿՐՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ, 13 ՕԳՈՍՏՈՍ

ՏԵՂԻ ՈՒՆԵՑԱԾ ՀՐԴԵՀՆԵՐԸ ԵՎ ՆՈՐ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ։

Տեղւոյ Հայոց Առաքելական Եկեղեցւոյ Ներկայացուցչական Ժողովոյ անդամոց ընտրութիւնը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 11 օգոստոսին։ Ընտրեալ եղան 14 պատգամաւորներ 86 ձայներու մեծամասնութեամբ։ Ընտրութեան մասնակցեցան 46 ալ՝ ամենքն ալ ի նպաստ ընտրելոց։ Յետոյ ընտրեալները ժողովեցան Ս. Կաթողիկէ Մայր Տաճարին մէջ եւ ընտրեցին Ներկայացուցչական Ժողովոյ Վարչութիւնը։ Ներկայ էին 11 պատգամաւորներ։ Ընտրուեցան հետեւեալ պաշտօնեաները՝ Ա. Պարեան՝ Նախագահ, Ա. Ալիշանեան՝ Փոխ-Նախագահ, Ա. Ալեքսանեան՝ Գանձապահ, Ա. Ալեքսանեան՝ Քարտուղար, Ա. Ալեքսանեան՝ Ատենադպիր։ Ներկայացուցչական Ժողովոյ Վարչութիւնը կազմուեցաւ հետեւեալ անդամներէն՝ Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալիշանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան, Ա. Ալեքսանեան։

Ներկայացուցչական Ժողովոյ Վարչութեան նիստերը պիտի կատարուին ամէն Երկուշաբթի, Չորեքշաբթի եւ Ուրբաթ օրերը, ժամը 5-ին

Ա. ԿԻՐԱԿՈՍԻ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՂՖՈՒՆԴ

Ստեղծուած 1878, մեծ ուշադրութիւն դարձուած Նոյնութեան թուղթերուն վրայ։ Ամէն տեսակ ապրանքներ ալ միանգամայն ամենէն ցած գիներով։ Ամէն տեսակ ապրանքներ, ինչպէս՝ Ֆետրէ, Ֆլանէլ, Թաւշ, Ֆոթոլիւ, Ժապոն, Ժանեակներ, Ցոլացուցիչներ, Կոշիկներ, Գուլպաներ, Ձեռնոցներ, Ժանեակներ, Ժանեակ Վէլոններ, Ժանեակ Ֆիշիներ, Ժանեակ Գլխարկներ, Ժանեակ Ծոցակալներ, Ժանեակ Թեւնոցներ, Ժանեակ Գլխանոցներ, Ժանեակ Շուրջառներ, Ժանեակ Ծոցանոց

ՌՕՍԻԱ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ՐՆԿ.

1881 Մարտ **20**ի կայս. հրամանով արտօնեալ
Ընկերութեան կեդրոնատեղին Բեռլերապուրկ
Ընկերութեան ապարանքը, Մեծ Մոսքաիա **37**
Ապահովագրութեանց ճիւղերը ՀՐԴԵՀ.—ԿԵԱՆՔ.—ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ.—ԱՐԿԱՒՏ

Ընկերային դրամագլուխ ամբողջովին վճարուած	4,000,000 րուպլի
Երաշխաւորութեան գումար	63,000,000 ֆրք.
189⅞ի հասոյթը	24,500,000 »
1881էն ի վեր Ընկերութիւնը իր ապահովագրողներուն վճարած է մօտ	90,000,000 »

Ընդհ. Գործակալ Թուքիոյ համար
ՊՕՂՈՍ ԱԻԳԵՐ
Գալաթիա, Տալիճ-Ճէլել Գէյ խան, Թիւ 22, 23

Գլխ. Ընդհ. Գործակալութեան
Ա. ՀԻՒՐՄԻՒԶ

Մասնաճիւղ Գալաթիա, Զէօփկէքճի փողոց, 14
Գրասենեակ Ս. Ժ. ՈՒՐՐԻՆ ԵՒ ԸՆԿ. 566

PHŒNIX FIRE OFFICE

ԱՌԱՋԻՆԱԿԱՐԳ ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՍՈՅԹ Անգլ. Ոսկի 1,000,000

ՓԻՆԻՔՍ

Հիմնեալ ի Լոնտոն յամին 1782

ՓԻՆԻՔՍ, հիմնեալ առաւել քան մի դար յառաջ, սոսկ հրդեհի ապահովագրութեան ընկերութիւն մ'է՝ որոյ բաժնետէրերը Անգլիոյ ամենահարուստ և հանրածանօթ դրամատէրեր են՝ ունենալով ահռելի պատասխանատուութիւն։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութեան աշխարհահռչակ առատաձեռնութեան մի գլխաւոր ապացոյցն է 18,000,000 Անգլ. ոսկւոյ գումարն զոր ցարդ վճարած է հրդեհի ձնոյ համար։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութեան ներկայացուցիչ կ'ապահովագրէ ընդդէմ հրդեհի և կայծակի՝ կահ պաճոյճ, գործատեղ և ապրանք՝ յոյժ նպաստաւոր պայմանօք և միջնորդութեամբ ստոյգ ագրելոցս, որք ունինք լիազօր իշխանութիւն կարդադրելու անմիջապէս մեր ապահովագրելոց կրած ձնասանդերն։

Հ. ՍԱՒԱՆ և ԸՆԿ. ընդհ. գործակալք Կ. Պոլսոյ, Գալաթիոյ և Սեւ ծովու եզերաց
Գալաթիա, Պանք Օթոմանի վարի քովը ի Վիճալոս խան, դետնայարկ Թիւ 1։

565

ԽՈՍՔ ՊԱՏՈՂ ՄԷՐԱՑՐԻՐԻ

Բէսմի միւճիպինճէ ֆրանսըզ մալի թէօսէկէ հատուէ մաքինասը մա միւշթէէկիաթ ասէտ 1 Պէյքօզտա մահալինէ վազ օյունճաճա գատար մէսարիֆը վէ բէմ կէօճ բիւիւի իւէ պէրապէր պէտէլի Օսմանլը իբասը ատէտ 198, նումունէսի միւճիպինճէ բիրինճ պաղալը թիմուր գարեօյա ատէտ 400 սիմ Մէճիտի 19 գրւ. իթիպարը իւէ պէհէր ճէֆտա գըէսէրինին պէտէլի 1 գրւ. 10 փարա, թիմուր գարեօյա ասաղը թագըմ ատէտ 200 սիմ Մէճիտի 19 գրւ. իթիպարը իւէ պէհէր ճէֆտա գըէսէրինին պէտէլի 1 գրւ. 10 փարա։

Նիգամիէ Սարրաֆխանէ անպարը իւէ Պէյքօզ Տաղդաղխանէսինէ միւպայնա օյունմագ իւզրէ մէվգըի միւնագասայա գօնուլան պալատէ մուրագգամ 3 մաքինա վէ սայիրէ ֆիյաթը մէվզուէլերի իւէ թալիպլերի էօհտէլերինտէ օյուպ ազուաթսօր բուսինին 12ինճի բազար իրթէսի կիւնինէ գատար պէհէր կիւն միւնագասայըը իճրա օյունբարագ մէզգիւր կիւնտէ ֆարրը գաթիլերի վէ իրթէսի կիւնիւ 100տէ 5 թէնգիլէրինին գապուլը մուգարրէր օյտուղրնատն թէնգինինէ թալիպ օյանլարըն մագամը ալի Սէբասքերի լէվագիմաթը ումումիէ տայիրէսինէ կէվէէլերի իւան օյունուր։ Նօ. 44 2—3

Նիգամիէ էրզաք անպարը իւչիւն լիզիմը օյուպ միւպայիա օյունմագ իւզրէ ալէ ուսուլ մէվգըի միւնագասայա գօնուլան 3000-տէն 3500 գրեէյէ գատար գյարմաչէք մումունըն պէհէր գրեէյի ճէֆտով սիմ Մէճիտի 19 գրւ. հիսապը իւէ 5 գրւ. տա թալիպի էօհտէսինտէ օյտուղրնատն թէնգիը ֆիյաթ իւէ իթայա թալիպ օյանլարըն մագամը ալի Սէբասքերի լէվագիմաթը ումումիէ տայիրէսինէ միւրաճաաթ իւլէէլերի իւան օյունուր։ Նօ. 42 3—3

Թարապլուսը Ղարպտա պուլունան 59-ընդ ալայըն 4իւճճիւ էճզաճըսը Միխայաքի էֆէնտիին հէմչէրիսինէ սըբարըչ իւլէտիկի չէհրի 50 գրւ. լըգ պիր գըթա սրբարըչ սէրկիսի գազաէն դայ խորմիզ օյմազ իւէ մէզգիւր սէրկի հէր քիսին եէտիրնատ իսէ թարրիսը իւանտէն իթիպարէն 15 կիւնէ գատար մուհասէպաթ տայիրէսի 4իւճճիւ չիւպէսինէ թէլիմ իւլէէսի վէ իւտիւմէտիկի թագաիրտէ զայտան տիւէրիներին իւթա օյունաճաղը իւան օյունուր։ Նօ. 43 3—3

ՄՈՍ

ՇՈՓԵՆԱԻԱԶԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Լիվրբօ-ւլ, Պօրթայլ, Մէլբէրբոնթ և Սիտ-Նէյ Շոպ Բոնդ ապրօ-

Անուանք	Թոնոյ	Անուանք	Թոնօ
Բանէս	3600	Թիւզ	2500
Անպիս	3600	Նէքթիս	2400
Թէյսըը	3000	Օսայրիս	2250
Քեանորուս	3000	Թէրա	2250
Ֆաբոս	3000	Մֆինքս	2000
Օսմանլի	3000	Կասբրնի	1500
Մարիօֆիս	2500	Կիւչէն	1500

Թէլօ չոգինաւը օգոստոս դէպի 7ին Լիվրբուէլն ատ կ'ապասուի։

Դիմել առ Ժ. Վ. ՎԻՔՕԼ և ԸՆԿ
Ուէքթոլ խան
ՃՃԷՕՄՍ ՄՈՍ և ԸՆԿ.
568 34, ճէյմս Սթրիդ Լիվրբուլ

ԱՅԷՐԻ Չէրի քէֆթօրալ

ԱՆԶԱՈՒԴԱԿԱՆ
Շուտով բուժելու համար

Հարբուխը, հազը, էնֆլիւէնցան եւ կոկորդի ցաւերը

Ամենէն սաստիկ հազը կը բուժէ, բորբոքած կաղանձը կը կակուղցնէ եւ հանգարտ քուն մը կու տայ։ Կեդծմաշկի, կապտա հազի, կոկորդի ցաւերու եւ բոլոր այն Թոքային միւանդուածներուն համար, որոց ենթակայ են երիտասարդները, ամենէն ազդու դեղն է ԱՅԷՐԻ Չ. Ք. Ի Ք Ֆ Թ Օ Ր Ա Լ Ը

որ մեծագոյն վարձատրութեանց արժանացած է աշխարհի մեծ ցուցահանդէսներուն մէջ։

Կը գտնուի դեղարաններու եւ դեղավաճառաց քով։ Ընդհանուր մեբերանոց Տր. Այէրի դեղերուն Գ. Իմմ. Գարուանայի անգլիական վաճառատունը, 95 եւ 97, Եիւքսէր Գալաթայի, Վօյվոտայի պահեստանոցին մօտ։
604

ՏԱՐ ԻԻՍ ՍԷՆԱԱԻ ՕՍՄԱՆԻԷ

Թէրէ-ըրկ վէ Տօդրա ֆապրիքաը վէ սէթէզկիօաս Աէբը Դաթա օտան էնկլէզ ճէվըրըտը

Մարթուճճըլըտա Թրիւչիւք Ապուտ Էֆէնտի խանընտա Նօ. 1,	Ասեադմա գաբուսընտա Թէրէսաէֆէնտի Նօ. 13

Խանէ ինշասը իչիւն լազըմ օլաշագ հէր նէվ բէրէսնէ վէ տօղրամա վէ սաիրէ եանի կալացտան վէ եախօտ ֆապրիքա մալինտէն կէչմէ տէօղէմէլիքլէրը վէ բէնտուէլինմիշ լամպալը չիյտէկ գաբլամալար. հէր նէվ բասա վէ գոլմուշ սիլինէլը վէ գաբու բէրվազլարը, վէ էպինէէնըն իչ վէ տիշ Համ